

HEPATITIS

El fetge és la víscera més voluminosa del nostre organisme, un dels òrgans més importants que realitza moltes funcions: produeix de bilis, emmagatzema sucre en forma de glucogen, vitamines i minerals, processa els aliments, descompon substàncies químiques, produeix proteïnes, controla el nivell d'hormones, ...

L'hepatitis és una malaltia on hi ha inflamació del fetge, i pot ser deguda a:

- Virus
- Consum d'alcohol, drogues, fàrmacs
- Disfunció del sistema immunològic que fa que aquest ataqüi les cèl·lules hepàtiques

Hi ha diversos tipus d'hepatitis:

	Contagi via sexual	Contagi a través de sang	Contagi oro-fecal	Existència de vacuna
Hepatitis A			✓	✓
Hepatitis B	✓	✓		✓
Hepatitis C	✓	✓		
Hepatitis D		✓		
Hepatitis E			✓	

Aquesta malaltia pot ser que es curi abans de mig any o que es faci crònica provocant dany hepàtic, que a llarga pot donar lloc a cirrosi o a càncer de fetge. Que evolucioni d'una manera o una altra depèn del tipus d'hepatitis, que la persona tingui altres malalties, entre altres factors.

HEPATITIS A

L'hepatitis A està causada pel virus de l'hepatitis A. Aquest tipus d'hepatitis, a diferència del que passa amb els tipus B i C, no cronifica, per tant, no hi ha portadors crònics.

Aquest virus es troba en la femta de les persones infectades i es transmet per contacte de persona a persona, per mans brutes o a través d'objectes contaminats. També es pot transmetre a través d'aliments o aigua contaminats.

La vacuna de l'hepatitis A té una eficàcia de pràcticament el 100%.

HEPATITIS B

L'hepatitis B està produïda pel virus de l'hepatitis B, i pot ocasionar cirrosi i càncer de fetge. Si es detecta a temps es pot tractar, evitant així que la malaltia progressi. Aquest virus es pot transmetre per via sexual, al compartir xeringues, en transfusions, en transplants o via perinatal (en aquest cas la vacunació neonatal és molt eficaç).

La vacuna de l'hepatitis B ha fet que baixés molt la incidència d'aquesta malaltia.

HEPATITIS D

Està causada pel virus de l'hepatitis D, i es caracteritza per nivells elevats de transaminases durant més de sis mesos amb marcadors de sang d'infecció per aquest virus. Necessita el virus de l'hepatitis B per realitzar el seu cicle de replicació, per tant,

la infecció es pot donar en una persona que ja era portadora del virus de l'hepatitis B (sobreinfecció), o bé la persona es pot infectar a la vegada dels dos virus (coïnfecció).

Quan hi ha sobreinfecció gairebé sempre hi ha evolució a cronicitat, arribant fins i tot a la fallida hepàtica. En el cas de coïnfecció els pacients se solen curar.

El virus de l'hepatitis D és la causa menys freqüent d'hepatitis crònica i es transmet de manera molt similar al de l'hepatitis B: per compartir xeringues, per compartir objectes d'ús personal, en transfusions

HEPATITIS E

Està causada pel virus de l'hepatitis E, i es transmet per la via fecal-oral, de manera molt semblant a l'hepatitis A. Per tant, la manera d'evitar aquesta malaltia és extremant les mesures higièniques i evitar el consum d'aliments i aigua contaminats. Aquest virus no causa malaltia crònica.

HEPATITIS C

Està causada pel virus de l'hepatitis C, i pot derivar en cirrosi i càncer de fetge. El contagi es dona en transfusions sanguínies, al compartir xeringues, o sigui, quan hi ha contacte amb la sang d'una persona infectada. La majoria dels contagis es produeixen pel fet de compartir agulles, fulles d'afaitar, raspalls de dents o d'altres eines amb restes de sang de persones infectades, o pel fet de fer-se pírcings, tatuatges o tractaments d'acupuntura amb instruments contaminats.

Molt excepcionalment, es pot donar el contagi a través de semen en relacions sexuals sense protecció amb persones infectades. El que no és estrany és que hi hagi coïnfecció amb el virus de la immunodeficiència humana.

Síntomes

Les persones amb el virus de l'hepatitis C estan anys sense mostrar cap símptoma de la malaltia, i aquesta sol ser diagnosticada per algun fet casual.

Els símptomes que poden haver-hi són dolor abdominal, cansament, nàusees, vòmits, pèrdua de gana, febre baixa, icterícia, orina fosca i femta blanquinosa.

Aquesta malaltia no causa molèsties fins que no es troba en una fase molt avançada, cosa que complica l'eficiència del tractament.

Diagnòstic

El diagnòstic es pot fer a través d'anàlisis de sang, on es determina el nivell de les transaminases i la presència d'anticossos contra l'hepatitis C.

Quan es diagnostica aquesta malaltia s'ha de fer un seguiment mèdic i anàlisis periòdiques dels marcadors hepàtics durant tota la vida, tant si la persona es cura del tot com si evoluciona cap a una cirrosi. En aquest últim cas pot ser que la persona acabi necessitant un transplantament de fetge.

Tractament

Hi ha diferents tipus de tractament per aquesta malaltia, segons quina sigui la situació clínica. L'hepatòleg és el que prescriu el que li sembla més adient en cada cas:

Teràpia doble

En aquest tipus de teràpia es fa servir *ribavirina* (via oral) amb *interferó pegilat* (injecció subcutània). Aquests dos fàrmacs no actuen sobre el virus, sinó que potencien

el sistema immunitari per augmentar l'efectivitat de la resposta, que varia segons els genotipus de la infecció:

Genotipus 2 i 3 – respon el 70-80% dels malalts

Genotipus 1 – respon el 40-50% dels malalts

Genotipus 4 – respon menys del 50% dels malalts

Teràpia triple per al genotipus 1

En aquest cas es fa servir la *ribavirina*, *interferó pegilat* i *telaprevir* o *boceprevir*, que són antivirals d'acció directa, és a dir, són fàrmacs que actuen de manera específica sobre alguna de les fases del cicle del virus i trenquen la seva cadena de reproducció.

El virus fa cada dia milions de còpies de sí mateix, i degut a aquesta reproducció incontrolada algunes còpies presenten mutacions que podrien fer que el virus es tornés resistent als fàrmacs antivirals. Per això, s'ha de fer servir la triple teràpia, perquè en cas que el virus es tornés resistent, la ribavirina i l'interferó pegilat ajudarien el sistema immunitari a enfortir la resposta contra el virus i a dificultar la replicació viral.

El fet d'afegir un antiviral d'acció directa ha augmentat el percentatge de curació fins al 70%.

L'any 2014 es va aprovar un nou medicament, el *simeprevir* (Olysio®), que s'ha d'utilitzar combinat amb ribavirina i interferó pegilat, o amb *sofosbuvir* (Sovaldi®), que és l'altre antiviral que ha estat aprovat per tractar l'hepatitis C, que també s'ha de prendre combinat amb altres medicaments.

La persona que està infectada pel virus de l'hepatitis C ha de seguir una dieta variada i saludable, evitar els aliments molt greixosos i no consumir begudes alcohòliques.